

specifikace: K obecnému požadavku žalobce na zaplacení smluvní pokuty, která měla být účastníky sjednána pro případ porušení příslušných smluvně převzatých povinností žalovaného ve vztahu k žalobci, jež se vztahují pouze k dispozici s námětem díla (§ 2 odst. 6 autorského zákona), je dána věcná příslušnost okresních soudů podle obecného § 9 odst. 1 o. s. ř., a nikoli příslušnost krajských soudů podle speciálního § 9 odst. 2 písm. g) o. s. ř.

§ 9 odst. 1 o. s. ř.

§ 9 odst. 2 písm. g) o. s. ř.

§ 2 zákona č. 121/2000 Sb., autorský zákon

Ncp 121/2021

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Kučery a soudců Mgr. Martina Řezníčka a JUDr. Aleše Šťastného v právní věci

žalobkyně: **Seznam.cz, a.s.**, IČO 26168685
sídlem Radlická 3294/10, Smíchov, 150 00 Praha 5
zastoupená advokátem JUDr. Petrem Břízou, LL.M., Ph.D.
sídlem Klimentská 1216/46, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **NEGATIV s.r.o.**, IČO 64577201
sídlem Ostrovní 126/30, Nové Město, 110 00 Praha 1
zastoupená advokátem Mgr. Petrem Ostruchovem
sídlem Voršílská 130/10, 110 00 Praha 1

o zaplacení částky 240 000 Kč s příslušenstvím,

vedené u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 19 C 30/2020, o určení věcné příslušnosti,

takto:

K projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné okresní soudy.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou doručenou Obvodnímu soudu pro Prahu 1 (dále jen „předkládající soud“) dne 12. 3. 2020 domáhá po žalované zaplacení částky 240 000 Kč s (blíže specifikovaným) příslušenstvím. Uvedený požadavek žalobkyně odůvodnila obsáhlými tvrzeními, na jejichž podkladě dospěla k závěru, že jí vzniklo právo na zaplacení smluvní pokuty v rozsahu nárokové částky jistiny (respektive dvou smluvních pokut, každé ve výši 120 000 Kč), když taková smluvní pokuta měla být dohodnuta v příslušné smlouvě o pokračování spolupráce mezi

účastnicemi (v souvislosti s jejich ukončenou předchozí spoluprací na výrobě politicko - satirického seriálu „Kancelář Blaník“), a to pro případ porušení příslušných dohodnutých povinností žalované ve vztahu k žalobkyni, pokud žalovaná kdykoli v budoucnu pojme úmysl jakéhokoli užití či vytěžení námětu „Kancelář Blaník“.

2. Předkládající soud předložil věc zdejšímu soudu jako soudu nadřízenému (dále jen „nadřízený soud“) podle § 104a odst. 2 zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), s tím, že není soudem věcně příslušným k projednání věci, když věcná příslušnost soudu je v dané věci stanovena podle § 9 odst. 2 písm. g) o. s. ř. K uvedenému závěru došel předkládající soud na podkladě úvahového východiska, že se účastnice v příslušné smlouvě o pokračování spolupráce dohodly na budoucím užití a vytěžení námětu „Kancelář Blaník“, tj. autorského díla ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 121/2000 Sb., autorský zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „autorský zákon“), a proto k rozhodnutí o tom, zda je nárok žalobkyně na zaplacení smluvní pokuty opodstatněný, je tak zapotřebí, aby soud „rozhodl“, zda měla žalovaná povinnost předložit nabídku spolupráce, tj. zda měla úmysl užít či vytěžit námět „Kanceláře Blaník“, tedy vytvořené autorské dílo; procesní obranou žalované je pak tvrzení, že v případě, kdy žalovaná nemá zájem s nikým na využití a vytěžení námětu „Kanceláře Blaník“ spolupracovat, nemusí nabídku spolupráce žalobkyni předkládat, přičemž k posouzení této procesní obrany je pak zapotřebí „přímo rozhodnutí“ o možnostech užití autorského díla. K oběma právě nastíněným „rozhodnutím“ jsou pak podle názoru předkládajícího soudu příslušné krajské soudy.
3. Žalobkyně k příslušné informativní výzvě předkládajícího soudu (§ 104a odst. 2 věta druhá o. s. ř.) - která vycházela z toho, že „v dané věci jde o spor z uzavřené koprodukční smlouvy a smlouvy o pokračování spolupráce, jejichž předmětem je výroba a užití autorského audiovizuálního díla“, když „obsah práva výrobce zvukově obrazového záznamu upravuje autorský zákon“ - odmítla, že by se jednalo o spor vyplývající z práva duševního vlastnictví. Podle žalobkyně je předmětem tohoto řízení spor o zaplacení smluvní pokuty za porušení povinnosti vyplývající z příslušné dohody o spolupráci, která byla mezi účastnicemi uzavřena až poté, co skončila jejich spolupráce na základě příslušné koprodukční smlouvy; nárok jako takový (tedy smluvní pokuta) se koprodukční smlouvy netýká. Žalobkyně uzavřela, že podstata předmětného nároku neleží ve výkladu autorského zákona; na posouzení předmětného nároku nebude podle názoru žalobkyně autorský zákon ani aplikován.
4. Rovněž žalovaná v rámci příslušného vyjádření odmítla, že by předmětem sporu byla práva duševního vlastnictví, když předmětem sporu je podle jejího názoru údajný nárok žalobkyně na zaplacení smluvní pokuty, přičemž žalobkyně spatřuje porušení příslušné dohody o spolupráci žalovanou v tom, že žalovaná (podle tvrzení žalobkyně) nesplnila svůj smluvní závazek přednostního nabídnutí projektu výroby audiovizuálního díla žalobkyni. Žalovaná uzavřela, že věcně příslušným k řešení sporu, jehož předmětem je pouze smluvní závazek žalované „nabídnout přednostně spolupráci při výrobě audiovizuálního díla“ je okresní (obvodní) soud.
5. Podle § 9 odst. 1 o. s. ř., nestanoví-li zákon jinak, jsou k řízení v prvním stupni příslušné okresní soudy.
6. Podle § 9 odst. 2 písm. g) o. s. ř., krajské soudy rozhodují jako soudy prvního stupně ve sporech vyplývajících z práva duševního vlastnictví.
7. Standardní soudní praxe (jejímž výrazem je například usnesení nadřízeného soudu ze dne 2. 11. 2020, sp. zn. Ncp 682/2020, případně ze dne 14. 5. 2020, sp. zn. Ncp 304/2020, která jsou - a to stejně jako řada dalších rozhodnutí, jež se vztahují k dotčené problematice - veřejnosti přístupná na internetu pod adresou: <https://www.justice.cz/web/vrchni-soud-v-praze/>) vychází z toho, že právy duševního vlastnictví ve smyslu § 9 odst. 2 písm. g) o. s. ř. se rozumějí práva k průmyslovému vlastnictví, know-how, autorská práva a práva jim příbuzná (respektive

související – například právo výrobce zvukově obrazového záznamu k jeho záznamu ve smyslu § 1 písm. a) bod 3. autorského zákona).

8. Jak se z obsahu žaloby podává, předmětem tohoto řízení (jenž je přitom určující pro stanovení věcné příslušnosti soudů ve sporném občanském soudním řízení - viz například usnesení Ústavního soudu ze dne 7. 2. 2012, sp. zn. I. ÚS 3348/10) je peněžitý nárok uplatněný žalobkyní z titulu smluvní pokuty, jež měla být účastnicemi sjednána pro případ porušení příslušných smluvně převzatých povinností žalované ve vztahu k žalobkyni, pokud žalovaná (po ukončení předchozí spolupráci účastnic při výrobě pěti sérií seriálu „Kancelář Blaník“) kdykoliv v budoucnu pojme úmysl jakéhokoli užití či vytěžení námětu „Kancelář Blaník“. Sama žalovaná pak žádný vzájemný návrh, o kterém by bylo třeba „rozhodnout“ (ve smyslu obsahu příslušné zprávy předkládajícího soudu) nevznáší.
9. Co je předmětem práva autorského (k němuž se fakticky upíná argumentace předkládajícího soudu v příslušné zprávě) upravuje § 2 autorského zákona, který ve svém odst. 6 explicitně stanoví, že dílem podle autorského zákona není (mimo jiné) námět díla sám o sobě.
10. Pokud tedy žalobkyně nárokuje smluvní pokutu, která měla být dohodnuta pro případ porušení smluvních povinností žalovanou, které se nevztahovaly k předmětu autorského práva, ale pouze k případné dispozici s námětem, pak nelze přisvědčit předkládajícímu soudu, že by soud měl v této věci „rozhodovat“, zda měla žalovaná povinnost předložit nabídku spolupráce, tj. zda měla úmysl užít či vytěžit námět „Kanceláře Blaník“, tedy vytvořené autorské dílo, jakož i učinit přímé rozhodnutí o možnostech užití autorského díla.
11. Přestože uvedená otázka nebyla předkládajícím soudem, a ani účastnicemi, v souvislosti s řešením otázky věcné (ne)příslušnosti soudů k projednání a rozhodnutí věci řešena, považuje nadřízený soud vyjádřit se též k okolnosti, že podle obsahu žaloby mělo dojít k zápisu ochranné známky znění „Kancelář Blaník“ u Úřadu průmyslového vlastnictví, a v souvislosti s tím měla žalovaná podle názoru žalobkyně - rozesláním příslušných dílů seriálu 15 konkurenčním mediálním domům a jejich umístěním na služby YouTube a Facebook - (vedle porušení příslušné dohody o spolupráci) rovněž zasáhnout do práv žalobkyně k takové ochranné známce. Jelikož nárokovaná smluvní pokuta byla sjednána výlučně pro případ porušení smluvních povinností svázaných s dispozicí žalované s námětem „Kanceláře Blaník“, a nikoli povinností vztahující se k právům k společné ochranné známce „Kancelář Blaník“, nelze ani v okolnostech uvedených v předchozí větě shledat důvody pro podřazení této věci pod § 9 odst. 2 písm. g) o. s. ř.
12. S ohledem na vše shora konstatované nadřízený soud uzavírá, že k projednání a rozhodnutí této věci jsou věcně příslušné okresní soudy ve smyslu obecné úpravy věcné příslušnosti soudů pro sporné občanské soudní řízení obsažené v § 9 odst. 1 o. s. ř., když se nejedná o věc, pro kterou by zákon zakládal speciální věcnou příslušnost soudů krajských. Taková speciální úprava nebyla v době zahájení řízení (a ani v současnosti není) obsažena nejen v (předkládajícím soudem a účastnicemi uvažovaném) § 9 odst. 2 písm. g) o. s. ř., ale ani v žádném jiném ustanovení zákonné povahy.
13. Proto nadřízený soud rozhodl, že k projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni příslušné okresní soudy (§ 104a odst. 2 poslední věta o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Praha 18. února 2021

JUDr. František Kučera
předseda senátu

